

Sygn. akt VI U 460/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2022 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Kryńska-Mozolewska

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2022 r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 15zszs² ustawy z dnia 2 marca 2020 roku o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020r., poz. 1842, tekst jednolity.),

sprawy D. B. (1)

przeciwko (...) w W.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania D. B. (1)

od decyzji (...) w W. z dnia (...) r. znak (...)

przy udziale zainteresowanego (...) w C.

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu D. B. (1) prawo do zasiłku chorobowego za okres od 19 czerwca 2019 r do dnia 23 czerwca 2019 r.

Sygn. akt VI U 460/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...) roku znak: (...) (...) w W. odmówił D. B. (1) prawa do zasiłku chorobowego za okres od 19 czerwca 2019 roku do 23 czerwca 2019 roku. W uzasadnieniu podał, że lekarz orzecznik po analizie zasadności zaświadczenia lekarskiego seria (...) orzekł, że nie był on niezdolny do pracy od dnia 18 czerwca 2019 roku.

(decyzja z dnia 14 sierpnia 2019 roku – a.r.)

Od powyższej decyzji D. B. (1) wniósł odwołanie wskazując, że (...) nieprawidłowo przyjął, że jego niezdolność do pracy ustała 18 czerwca 2019 roku, ponieważ dalej utrzymywały się u niego schorzenia psychiatryczne.

(odwołanie – k.1-2)

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie w całości.

(odpowiedź na odwołanie – k. 5-5v)

Sąd, jako zainteresowanego zawiadomił płatnika składek (...) w C. ((...)). Zainteresowany przystąpił do sprawy wnosząc o oddalenie odwołania D. B. (1).

(postanowienie – k. 9; pismo – k. 14-15)

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący był zatrudniony w (...) na stanowisku kierowcy od 18 czerwca 2006 roku do 27 czerwca 2019 roku. Jego stosunek pracy ustał na podstawie rozwiązania umowy o pracę przez pracodawcę bez wypowiedzenia na podstawie art. 52 § 1 k.p.

(świadcstwo pracy – k. 18)

Odwołujący się od 1 czerwca 2003 roku posiada ustalone prawo do emerytury policyjnej.

(zaświadczenie – k. 63)

W dniu 3 czerwca 2019 roku (...) wystąpił do (...) o kontrolę Zaświadczenia lekarskiego seria (...) odwołującego, na podstawie, którego stwierdzono niezdolność do pracy D. B. (1) od 27 maja 2019 roku do 23 czerwca 2019 roku.

W wyniku kontroli przez lekarza orzecznika zostało wystawione zaświadczenie lekarskie seria (...)/ K(...)/K z którego wynikało, że niezdolność do pracy odwołującego ustalała w dniu 18 czerwca 2019 roku.

(pismo (...) a.r.; (...)/k – a.r.)

W dniu 30 maja 2019 roku odwołujący odbył wizytę lekarską u psychiatry (...) J. M.. W jej trakcie u odwołującego stwierdzono utrzymujący się brak radości, negatywną ocenę rzeczywistości, brak pozytywnego myślenia, stany lękowe, drażliwość, niepokój. Interakcje ludzkie były poniżej normalnego poziomu, brak chęci do kontaktu z ludźmi, ograniczony kontakt werbalny, słabsze siły, chęci, ograniczenie zainteresowań. Dodatkowo opisano gorszą aktywność, zaburzenia snu, brak możliwości odprężenia, kłopoty w codziennym funkcjonowaniu. Wdrożono leczenie Adnepin 20mg 2tabl na dzień. Lekarz wystawił zwolnienie lekarskie do dnia 23 czerwca 2019 roku.

Z powodu nieustąpienia dolegliwości odwołujący pojawił się po raz kolejny u lekarza w dniu 27 czerwca 2019 roku. W trakcie wizyty opisano objawy depresji – obniżenie aktywności celowej, problemy z decyzywnością, lęk wolno płynący z nasilonym niepokojem, spowolnienie psychoruchowe ze stałym poziomem znużenia, łatwa męczliwość, zaburzenia snu w postaci trudności z zapytaniem, wcześniej wybudzanie się, płytki fragmentaryczny sen, obniżoną samoocenę, niemożność zrelaksowania. Kontynuowano wcześniejsze leczenie farmakologiczne i wystawiono kontynuację zwolnienia lekarskiego z tytułu niezdolności do pracy do 14 lipca 2019 roku.

W okresie od 19 do 23 czerwca 2019 roku odwołujący był niezdolny do pracy z przyczyn psychiatrycznych. Niezdolność do pracy nie ustała 18 czerwca 2019 roku. Objawy depresyjne utrzymywały się od dnia wizyty 30 maja 2019 roku, aż do co najmniej końca zwolnienia lekarskiego w dniu 14 lipca 2019 roku.

(opinia biegłego główna i uzupełniająca psychiatry M. L. – k. 85-88, k. 107-107v, k.127-128, k.152-154; zeznania odwołującego D. B. (1) – k. 147v-148)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy oraz aktach organu rentowego oraz wiarygodnych zeznań odwołującego D. B. (1) którym sąd dał wiarę.

W zakresie oceny czy odwołujący był niezdolny do pracy w spornym okresie Sąd oparł się na opinii biegłego psychiatry M. L.. Opinia ta była wiarygodna i stanowiła podstawę do ustaleń stanu faktycznego. Była także profesjonalna i zawierała rzeczowe i wnikliwe uzasadnienie. Opinia biegłego psychiatry M. L. została sporządzona na podstawie szczegółowej analizy dokumentacji medycznej oraz analizy wywiadu zebranego od odwołującego. Biegła szczegółowo w swojej opinii podała, jakie dokumenty stanowiły podstawę do jej wydania tj. opisy wizyt lekarskich z epikryzą. Wbrew temu, co twierdzi zainteresowany biegła nie oparła się wyłącznie na wywiadzie i badaniu odwołującego, ale przede wszystkim na zbieżnym z tym zbadaniem dokumentacji medycznej. Nie można zgodzić się z twierdzeniem,

że biegła nie oparła się na żadnej analizie medycznej w kontekście stanu zdrowia odwołującego. Przeczy temu fakt, że biegła podała dokładnie opisy schorzenia odwołującego, z czego wynikała taka diagnoza, a także czy prawidłowa była diagnoza postawiona przez lekarza orzecznika (...). Szeroko opisała we wszystkich opiniach, dlaczego nie zgadza się ze stanowiskiem lekarza orzecznika i podała na to szczegółowe uzasadnienie medyczne. Składane przez (...), jako zainteresowanego oraz organ rentowy zarzuty okazały się bezzasadne, a wydane przez biegłą opinie uzupełniające stanowiły odpowiedź na każde podnoszone zagadnienie.

Sąd nie oparł się na opinii biegłego S. K., albowiem bardziej szczegółową opinię, jako całość wydała biegła M. L..

Nie zachodziła konieczność uzupełnienia materiału dowodowego, ani z urzędu, ani strony nie składały takowych wniosków dowodowych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu w całości.

Zgodnie z art. 59 ust. 1 i 7 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawiania zaświadczeń lekarskich podlega kontroli. Jeżeli po analizie dokumentacji medycznej i po przeprowadzeniu badania ubezpieczonego lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych określi wcześniejszą datę ustania niezdolności do pracy niż orzeczona w zaświadczeniu lekarskim, za okres od tej daty zaświadczenie lekarskie traci ważność.

Osią sporu w niniejszej sprawie było ustalenie czy odwołujący się w okresie od 19 czerwca 2019 roku do 23 czerwca 2019 roku był niezdolny do pracy, a także czy jego niezdolność do pracy orzeczona zaświadczeniem lekarskim ustala z dniem 18 czerwca 2019 roku. Sąd nie mając w tym zakresie wiedzy medycznej zasięgnął opinii głównej i uzupełniających biegłego psychiatry M. L.. Na nich oparł się zakresie dokonanych ustaleń, że stanowisko ZUS, a także zainteresowanego, co do ustalania niezdolności do pracy 18 czerwca 2019 roku było błędne.

Sąd ustalił, że D. B. (1) w okresie od 19 czerwca 2019 roku do 23 czerwca 2019 roku był niezdolny do pracy. U odwołującego się w tym okresie, a także wcześniej, czyli od 30 maja 2019 roku (data wizyty lekarskiej) do 23 czerwca 2019 roku, a także od 23 czerwca 2019 roku do 14 lipca 2019 roku utrzymywało się takie samo natężenie schorzeń psychiatrycznych. U odwołującego zdiagnozowano depresję. Stan jego zdrowia psychicznego nie mógł ulec poprawie w dniu 18 czerwca 2019 roku, albowiem w dacie kolejnej wizyty lekarskiej, czyli 27 czerwca 2019 roku, po zakończeniu zwolnienia lekarskiego do 23 czerwca 2019 roku opisywano ciągle pogorszenie jego stanu zdrowia – podobnie jak na wizycie, na której wystawiono zakwestionowane zaświadczenie lekarskie.

Odwołujący nie odzyskał zdolności do pracy w dniu 18 czerwca 2019 roku. W tym dniu nie nastąpiło takie wycofanie nasilenia schorzeń psychiatryczny w postaci obniżenia nastroju, myśli lękowych. Dodatkowo opisano gorszą aktywność, zaburzenia snu, brak możliwości odprężenia, kłopoty w codziennym funkcjonowaniu. Poza tym na wizycie 27 czerwca 2019 roku zalecono dalszą kontynuację leczenia farmakologicznego, jakie było w okresie wystawionego zwolnienia lekarskiego.

Reasumując Sąd stwierdził, że lekarz orzecznik ZUS bezzasadnie wystawił zaświadczenie stwierdzające o odzyskaniu zdolności do pracy przez odwołującego z dniem 18 czerwca 2019 roku. Ta niezdolność do pracy trwała od 19 do 23 czerwca 2019 roku. Tak, więc Sąd zmienił zaskarżoną decyzję ZUS przyznając odwołującemu prawo do zasiłku chorobowego za sporny okres, o którym mowa wyżej.

ZARZĄDZENIE

(...)